

[Hanne Budtz.]

forstår jeg ikke helt, for jeg opfatter loven om bygningsfredning af 1918 på en noget anden måde. Det hedder nemlig i § 1, 2. punktum:

„På fortegnelsen, der revideres hvert 5. år, må til enhver tid kun optages bygninger eller bygningsdele, som har kunstnerisk eller historisk værdi og tillige som regel er over 100 år gamle.“

Kravet om 100 års alder er altså ikke ubetinget, og derfor vil jeg meget gerne høre den højtærede ministers stilling til spørgsmålet om cirkusbygningens eventuelle fredning på grundlag af den erindring, jeg herved har givet ham om lovens indhold.

Under alle omstændigheder er jeg glad for at høre, at den højtærede minister tænker på en revision til styrkelse af fredningsloven, og jeg vil gerne spørge, om man kan forvente et sådant initiativ snarest muligt. Det ville også være vældig rart at vide, om den højtærede minister for kulturelle anliggender ville henstille til sin kollega den højtærede boligminister, at han under ingen omstændigheder f. eks. giver nedrivningstilladelse, for så vidt angår denne bygning, før dette andet spørgsmål er klaret.

Vagn Bro: Jeg takker den højtærede justitsminister for hans bemærkninger angående mine betragtninger i går. Jeg kan ikke undlade at sige, at efter 40 års tjeneste i politiet har det glædet mig, at der altså ikke synes at være nogen divergenser i spørgsmålet om at begrænse politiets arbejde mest muligt til polititjeneste.

Jeg har kun lige en bemærkning at føje til, og den drejer sig om nattjenesten — ellers er jeg overmåde veltilfreds. Jeg forstod, at den høje justitsminister, om jeg så må sige sige, trådte bag den høje finansministers skærmbreddt. Nu kender jeg jo også lidt til den høje finansminister — jeg har engang ført en valgkamp med ham — og han er en mand, om hvem jeg har den tro, at han er rede til at afskaffe udgifter, som ikke er nødvendige, men på den anden side også klar til at tiltræde udgifter, som er nødvendige.

Nu har den høje justitsminister nævnt, at vi har fået et generelt tillæg til politiet, som omfatter al særlig tjeneste, og det er

jo rigtigt. Det vil med andre ord sige, at det er de gamle, der får dette tillæg. Da jeg var ung, var jeg ude om natten i politiets tjeneste; det kan man ikke, når man bliver ældre, den situation kan jeg udmærket sætte mig ind i. Men da det er så vigtigt, at folk også har politi på gader og veje mellem kl. 6 aften og 9 morgen, vil jeg ligegodt bede justitsministeren tænke på et sådant beskedent nattillæg også. Vi er jo alle enige om, at f. eks. togene skal køre; men de herrer, der leder togene, får betaling derfor, og på samme måde ville det være såre rimeligt at betale politiets nattjeneste ekstra. Jeg tror imidlertid, at sagen ligger i gode hænder, når vore to høje ministre får tænkt sig om nu i de kommende dage.

Så ville jeg gerne have lov at gøre endnu en enkelt bemærkning om — det erkender jeg — den lille politik. Et par ærede medlemmer her i salen, det ærede medlem fru Birthe Wetlesen og jeg tror også det ærede medlem fru Else-Merete Ross, har nævnt spørgsmålet om folketingets barbersalon. Må jeg sige, at jeg her ikke er talsmand for præsidiet, men jeg taler som medlem af dette på egne vegne. Jeg har været i en række af Europas parlamenter, men aldrig truffet noget, hvor man ikke har haft en soigneringsanstalt. Husk på: vort arbejde er jo aldeles ikke som andre menneskers begrænset til tiden mellem kl. 8 og kl. 16. Meget ofte må vi sidde her længere; når formanden kalder, må vi naturligvis være her længere. Derfor må det også være rimeligt, at folketingets kvinder og mænd, når de kommer ud til folket om aftenen, har mulighed for at se nogenlunde soignerede ud.

Jeg har ærlig talt forundret mig noget over, at den oplyste danske presse har slået dette så voldsomt op, og navnlig føler jeg mig lidt ilde berørt ved, at det går ud over den arme barber. Det, der er sket, er jo, at denne mand, som har en begrænset kundekreds, som ikke har et skilt hængende udenfor med offentlig adgang for folk, har fået sit tilskud hævet fra 4.500 kr. til 6.000 kr., for at han kan holde en svend, så vi ikke skal sidde længe og vente. Desuden passer han rigsdagens badeanstalt. Nu vil jeg sige, at de, der bor her i byen, sikkert har deres badeforhold i orden; men for de mange, der kommer ude fra landet, er det såre rimeligt, at man også i denne rigsdag har en sådan